



In liefdevolle herinnering aan

Tonnie Egberink

Hij werd geboren op
15 augustus 1939 in Enschede.

Op zondag 19 december 2010 overleed hij in
het M.S.T. in Enschede.

Tonnie stond altijd klaar voor zijn vrouw, kinderen en kleinkinderen. Ook zijn omgeving deed nooit tevergeefs een beroep op hem. Voor zijn familie heeft hij met zijn vaardige handen heel wat timmerwerk verricht. Het was een man van weinig woorden. Op feesten en familie-uitstapjes zorgde hij met zijn uitspraken echter wel vaak voor een komische noot.

Tot aan zijn hartinfarct heeft hij al zijn ziel en zaligheid gelegd in zijn werk bij woningcorporatie Eigen Haard. Nadat hij gebruik had gemaakt van de VUT-regeling, besteedde hij de meeste tijd aan zijn kleinkinderen, waarmee hij regelmatig op de fiets in de natuur kon worden gesignaleerd. Vaak was hij in zijn groentetuin te vinden. Ook kon hij zich altijd verheugen op een dagje vissen aan zee met de kinderen.

Zijn hartinfarct heeft een grote invloed gehad op het leven van Tonnie.

Daarvoor was Tonnie zelden of nooit ziek. Daarna kon hij lang niet alles meer doen wat hij wilde. Zijn conditie liet dit niet meer toe en naarmate Tonnie ouder werd leverde het zelfstandig verrichten van klusjes rondom het huis en in zijn groentetuin steeds meer moeilijkheden op. Hij was hierdoor steeds vaker aangewezen op anderen. Ondanks het feit dat iedereen voor hem klaar stond deed hem dat erg veel pijn.

De laatste 3 jaren bestond het leven van Tonny voornamelijk uit het zitten op de stoel en het bezoeken van artsen en specialisten. Op 1 december jongstleden moest hij met zijn zwakke gezondheid worden opgenomen in het ziekenhuis. Nadat het er aanvankelijk op leek dat hij weer naar huis zou mogen, bleek er toch het nodige meer aan de hand te zijn en dat de situatie vrij ernstig was. Het bleek dat zijn hart niet meer in staat was om hem erdoor te slepen. Op zondag 19 december is hij in het bijzijn van zijn familie overleden.

Pa, bedankt voor alles.

Wij danken u voor uw aanwezigheid en medeleven. Dit steunt ons zeer en maakt het ons gemakkelijker om dit grote verlies te dragen.

Hetty Egberink-Smoors,
Kinderen en kleinkinderen